

q̄uaduerbiū transcuntib; & diu. ita dictu. factuq; sunt enī hęc quoq; uerba participalia quidē
1x n̄tām quālia dicto factuq; iam cū omīs oratio trīs habeat uirtutes ut em̄data ut dilucida
ut ornata sit. quia dicere apte qđ ē. p̄cipuū pleriq; ornati subieciunt totidē uirta quę sunt
sup̄ra dictis cōtraria em̄date loquendi regulā quę grāmatices prior pars ē. examina. Haec
exigitur uerbis aut singulis aut plurib; uerba nunc generalit̄ accipi uolo. nā duplex eorū intel
lectus ē. Alē quomā p̄p̄q; sermo necit̄ significat ut apud horatiū uerbaq; p̄uulgā rē nū
uita sequunt̄. alē in quo ē. una pars orationis lego scribo quā uirtutes ambiguitatē qđā
dicere maluer̄. uoces. locutiones. dictiones. singulas aut m̄ā aut peregrina aut simplicita
aut cōposita aut p̄pria aut translata aut usitata aut ficta. Uni uerbo uirtū saepius
quā uirtus in ē. licet enī dicam̄ aliquid p̄p̄iū speciosū sublime nihil tam horū nisi in cō
plexu loquendi serietq; cōtingit. Laudam̄ enī uerba reb; bene accōmodata sola ē. quę
notari possit uelut uocalitas quę ex φ ω nia dicit̄ cū in eo dilect̄ ē. ut in m̄duo quę
idē significant actantundē ualent qđ melius sonet malis prima barbarismi. ac soloe
cismi feditas absit. sed quia interī excusant̄ hęc uirta aut cōsuetudine. aut aucto
ritate. aut uetustate. aut deniq; uicinitate uirtutū. nā sepe a figuris ea separare
difficile est. nequātā lubrica observatio. fallat acriter in illud tenue discrim̄ grā
maticus intendat. de quo nos latius ibi loquim̄ ubi de figuris orationis tractandū
erit. Interī uirtū qđ sit in singulis uerbis. sic barbarismus. Occurrat mihi forsā aliq̄s
quid hic p̄missor tanti operis. dignū aut quis hoc nescit alios barbarismos scribendo
feri. alios loquendo. quia qđ male scribit̄ male & iā dici necesse ē. quę uirtio sedixeris
nūtiq; & scripto peccat illud prius adiectione. detractione. inmutatione. transmu
tatione hoc secundū diuisione. cōplexione. adspiratione. sono cōtineri. sed ut par
uasint hęc pueri docent̄. Adhuc & grāmaticos officisui cōmonem̄ ex quib; siq̄s erit
plane in politis & uestibulū modo huius ingressus intra hęc quę p̄ficientiū ē m̄ariolis
uulgatas cōsistat. doctiores multa adicient uel hoc primum qđ barbarismū pluribus
modis accipim̄ unū gente qualesit si quis astrū uithis panū latine orationi nom̄ inserat.
ut ferrū quop̄q; uincunt̄ dici solet canē quāquā eo tāquā recepto utitur p̄fuit sicut
catullus ploxenū circa padū inuenit & in oratione labiheni sunt illa corneli galli ē.
in pollione casami. affectator egallia dictū ē. Nā mastruca qđ sardū ē. in ludent
cicero ex industria dixit. alterū gen̄ barbarismi accipimus qđ sit animi natura ut is
a quo insolent̄ quid aut minacit̄ aut crudelit̄ dictū sit barbare locut̄ existimat.
Tercū ē illud uirtū barbarismū. cui exempla uulgos plurima sibi & iā quisq; fingere

Héliog. Dujardin

QUINTILIEN. - Harleianus. 2664 (s. XI)

Chatelain, Paléographe

Pl. CLXXVI

quā ut exemplis confirmandū sit. quociens autē. phoemio fuerim usi. tū siue ad iudex positio
transibim. siue p̄tin ad p̄bationē. id debet in principio postremum. ē. cui comodissime
ungi manū consequentiū poterit. illa uero frigida & puerilis. ē. in scholis adfectione ut ipse
transitus efficiat aliquē utiq; sententiā & huius uelut praefigiatur. plausū p̄latum. iudicis
lasciue in meta morphosin solū. quē tamen excusare necessitas potest. res diuersissimas
insp̄ciem unius corporis colligentē. Oratori uero quidē necesse surripere hanc trans
gressionē. & iudicē fallere. quāt ordinē rerū animū intendat. & iā cōmonendus. ē. peribit
enim prima ^{p̄t} expositio. si iudex narrari nondū s̄. & quā p̄pter ut non ab ipse cadere
in narrationē. ita nō obscure transcendere. ē. optimū. si uero longior sequitur. ac p̄plexa
magis expositio. atq; ipsa p̄parandus iudex erit. ut cicero saepius. sed & hoc loco fecit
paulo logus exordiū rei demonstrandae. repetam qđ quis iudices nemolesse patiamini.
principis enī cognitis. multo facilius extrema intellegent. hec fere sunt mihi de exordio
comperta. D F N A R R A T I O N E ;

Maxime naturale. ē. & fieri frequentissime debet ut p̄parato p̄hec at hanc qđ supra
dicta sunt iudice res de qua p̄nuntiaturus. ē. indicetur. at hec. ē. narratio
in qua sciens trācurrā subtiles nimū diuisiones quorundam plura. eius genera
facientū nonnum solum uolunt. ē. illam negotii de quo apud iudices queritur
expositionē sed p̄sonē ut palicanus humili loquo ^{atq; aduolus} p̄cent loquax magis quā facundus
loci ut oppidū. est in bellis ponto at iā pascum. iudices tēporis ut uere nouo
gelidus canis cū morib; umor liquitur. causarū quibus historici frequentissimē me
utupur cū exponit unde bellum seditio pestilentia p̄ter hac alias p̄fectas alias imp̄
fectas uocari quod quis ignorat adiciunt expositionē & p̄teritorū esse temporū quae
frequentissima & p̄solum qualis ē. ciceronis de discursu amicorū chrisogonū post qđ
nominatus & futurorū qđ solis dari utriusq; potest. Nam ynōt ynōeie nō ē
habenda narratio sed nos potiorib; uacemus pleriq; semp narrandū putauerunt
qđ falsū ē plurib; coarguitur. Sunt enī ante omia quaedam tā breues causae ut
p̄positionē potius habeas quam narrationē id accidit aliquando utriq; parti parti
cū uel nulla expositio est. uel de re constat. de iure queritur ut apertū cepum ut
ros filius an frater debeat ēē in thestare heres pubertas annis an habitū corporis
extimetur. aut cū est quidē in re narratione locus sed aut ipse aut iudici nota sunt
omia aut priore loco recte exposita accidit aliquando alteri alter & sepius ab actore
uel quia satis ē. dixisse certā crednam pecuniam p̄o exipulatione legatū p̄o ex testa

mejo

Harley 2664

57^v

British Library Reproductions
Copyright held by the British Library.
If you intend to reproduce this copy
in any form please contact
Reproductions Accounts,
Tel: 071-323-7755